

אפריון שלמה

המרכז הרוחני

לע"נ משה בן רחמה לע"נ אלברט אברהם בן חנה
לע"נ מרים בת אסתר לרפואת אבלין בת גורג'יה
לרפואת שלמה בן מרים הי"ו

תודה!

"ויבואו בני ישראל בתוך הים ביבשה, והמים להם חומה מימינם ומשמאלם".

טוב, ממשיכים עוד כמה פסוקים... ושוב פעם!

"ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים, והמים להם חומה מימינם ומשמאלם".

למה התורה כפלה את הפסוקים?

אומר הנועם אלימלך: אל תחשוב שהליכה בתוך הים היא לבדה נס... ממש לא! גם זה שאנחנו, בני האדם הרגילים, הולכים על יבשה מוצקה... זה נס! למה?

כי בבריאת העולם כתוב: "ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמיים אל מקום אחד, ותראה היבשה".

כל העולם כולו היה מים!

מה עשה הקב"ה כדי שאנחנו, בני האדם, נוכל ללכת על אדמה מוצקה ויבשה?

הוא קיבץ וריכז את כל המים שבעולם למקום אחד, ועל ידי זה נראתה היבשה... קריעת ים סוף בבריאת העולם... על כל העולם! ולא פחות ולא יותר... מאז ועד עולם!!!

הפסוק הראשון מתאר את קריעת ים סוף כפשוטו...

הים נקרע לשניים, ובני ישראל נכנסו לתוך הים, אבל הלכו על היבשה. והם הרגישו וואו! איזה נס אדיר! ללכת בים על יבש!

אבל אחי"כ, אחרי שהים כבר חזר לאיתנו... בני ישראל הבינו שגם כשהם הולכים במדבר על אדמה יבשה ומוצקה... זה הכל נס!

הפסוק השני מתאר את ההליכה של בני ישראל אחרי קריעת ים סוף... הם הולכים במדבר, אבל מרגישים כאילו היו להם המים חומה מימינם ומשמאלם!

נו, אז היום כשאנחנו הולכים על המדרכה... נוסעים על הכביש... גרים בדירה... משחקים בגינה... זה הכל קריעת ים סוף!

בחור אחד התחתן, ואחרי 9 חודשים מזל טוב... נולד בן!

הוא ניגש לרב שלו ובפיו שאלה... הוא מלא ברגשות הודיה

להשי"ת, האם עליו לעשות סעודת מילה מצומצמת, או ברוב עם? בכל זאת הוא אברך, ויש הוצאות...

שאל אותו הרב שלו: "אם הבן הזה היה נולד לך אחרי 20 שנות עקרות... טיפולים, קברי צדיקים, ברכות מרבנים... גם אז היית שואל אותי אם לעשות סעודה מצומצמת או ברוב עם?".

"ודאי שלא", השיב האברך, "הייתי עושה ברוב עם... כל העם!".

"אז למה עכשיו לא לעשות ברוב עם?".

מי צריך להודות לקב"ה יותר? זה שנולד לו בן אחרי 9 חודשים? או זה שנולד לו בן אחרי 20 שנה? אין פה בכלל שאלה...

הקב"ה חסד לו 20 שנים של התמקקות, של צער, של יגון ואנחה. "טוב ההודות לה' ולזמר לשמך עליון"... על מה? על מה לא?!

רק תתבונן... בריאות, עיניים, נשמה, תורה, אישה, ילדים, פרנסה. תודה לך ה' על הכל! זה הכל נס! זה הכל חסד! זה הכל מתנה!!!

תבנה!

"לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה אלא השלום".

כשהקב"ה רוצה להביא לך ברכה הביתה, הוא שולח לך חומרי גלם... צריך עכשיו לבנות לך פרויקט של שלום...

איזה חומרי גלם הוא שולח?

רמאי שירמה אותך בעסק שלך...

חצוף שיצעק עליך ויבזה אותך...

שוכר שלא יעביר לך שכירות...

אם הקב"ה רוצה לשלוח לך מתנה, והמתנה צריכה כלי...

הוא שולח לך את כלי העבודה כדי לבנות אותו!

אומר החפץ חיים: למה הדבר דומה?

לאיש שבניו מסובים על שולחנו וחילק מנות לכל אחד ואחד...

אבא יושב על השולחן, בניך כשתילי זיתים סביב על שולחןך,

והוא נותן לכל אחד ממתק... איצוקער זיס!

וחטף אחד מיד אחיו... אח שלו גנב לו את הממתק!

הוא לא בוכה, הוא לא מרים ידיים, הוא לא הולך לריב...

והלך הבן הנגול אצל אביו ואמר לו: "אבא, יודע אני שאין

רצונך שנריב איש את אחיו, ונכה איש את אחיו".

אבא, אני יודע שאתה לא אוהב שהבנים שלך רבים...

אתה יודע שדודי חייב לי שכירות כבר 4 חודשים!?

אתה יודע שמוישליה לוח ממני 12,000 שקל ולא החזיר!?

אבא, הכסף חסר לי... אבל אני לא רב איתם כי אתה אמרת!

אז אבא, בבקשה ממך, תוציא מהשקית של הממתקים עוד

איזה ממתק ותתן לי... תן לי במבה אחרת במקום לריב...

ממשיך החפץ חיים ואומר: וכשמוע אביו את הדבר הזה,

מנשק אותו ונותן לו מנה אחרת אפיים...

הוא נותן לו כפול, גם במבה וגם ביסלי!

למה כולם לומדים משנה ברורה ולא לומדים שמירת הלשון?

כולם מדקדקים בהלכות שבת בהלכות תפילה...

הם לא יחסירו סעיף קטן אחד מהמשנה ברורה!

אבל למה את דברי המוסר שלו אף אחד לא מקיים!?

בא בן אדם וגנב אותך! הוא לקח ממך סחורה במאות אלפים

ולא שילם לך שקל... הכריז על פשיטת רגל ושינה את שם

העסק שלו לשם חדש... הוא גרם לך לסגור את העסק... גנב!

מה כל אחד עושה? הולך לריב... צעקות, מכות, בתי משפט...

ולא מדברים על זה שאת הלב הוא אוכל אפילו בלי מלח...

למה אף אחד לא הולך לאבא ואומר לו: "אבא, הוא סגר לי

את העסק... שיסגר! אבא, חסר לך גלידוניות! תן לי פרנסה

ממקום אחר!". הקב"ה שולח לך חומרי גלם... תבנה!

כשלח

יג' שבט תשס"ג

גליון מס' 373

הדלקת גרות: 16:32

נץ החמה: 06:31

צאת שבת: 17:48

צאת שבת ר"ת: 18:25

הפינה הרגישה

בחור מבני ברק נפגש עם בחורה...
הודו לה' כי טוב, רוצים לסגור שידוך!
הבת באה לאבא ואומרת לו: "אבא, זהו, מצאתי את הבחור שאיתו אני רוצה להקים בית בישראל.. אני רוצה לסגור אחרי ארבע פגישות".
אומר לה האבא: למה לסגור כל כך מהר? תחכי מעט, תיפגשי עוד ארבע חמש פגישות...
"אבא, בשביל מה סתם למשוך את הפגישות? מצא מין את מינו... אני נעולה!"
אמר לה האבא: "תראי, את יודעת שאני גרפולוג, אני לא רוצה לסגור שידוך, לפני שאני רואה את כתב היד של החתן המיועד..."
טוב, ביקשו מהבחור שיביא לפגישה הבאה כתב יד... האבא מסתכל על הכתב, הוא מדלג על השדכן, ומתקשר ישירות לאבא של הבחור...
"אני רוצה לסגור שידוך היום... עכשיו!"
אמר לו אבי הבחור: "עכשיו? עוד לא סיכמנו פרטים... מה עם הבוכטה? איפה היאכטה? רוצים דירה ברחביה או לפחות בית וגן!"
"מה שאתה רוצה תקבל... אני רוצה הלילה לסגור. אני כבר שלושים וחמש שנה בודק כתבי יד, כזה כתב יד לא ראיתי בחיים שלי!"
אני רוצה לסגור שידוך הרגע!"

ב"ה נסגר השידוך... אבל למחרת בבוקר, הבחור ניגש למשגיח בשיבה ומתודה לפניו על חטא שחטאנו בשקר ובכזב... הוא הביא לגרפולוג את כתב היד של בחור אחר... הדובדבן של השיבה. מבחינה הלכתית, השאלה הגיעה לרי' יצחק זילברשטיין. אבל מבחינת מוסר ולקחים... אדם חושב לעצמו: את הבנים שלי לא בוחר גם את הבנות לא. אבל לפחות את החתנים שלי אני בוחר בעצמי! אף אחד לא יבחר אותם בשבילי! בעניין הזה אני מסודר!... יהודי - תדע לך, אתה לא בוחר שום דבר! יש מנהיג לבריאה, והוא לבדו יחליט, יקבע ויבצע!

צדיקים

רבנו יצחק אביחצירא זצוק"ל

ימא דהילולא יד' שבת

אירע פעם בעת ברכת הלבנה, עת יצאו הכל לחפשה ולבקשה בשמיים, והיא נעלמה, כי הייתה מכוסה בעננים. למרבה הפלא ציווה רבי יעקב (אביו הקדוש) על רבינו, שהיה אז רק כבן שמונה שנים בלבד להורות ללבנה שתתגלה. הפנה הילד הרך מבט תמים כלפי שמיא וציווה על הלבנה להתגלות. בתוך רגעים ספורים בלבד התגלתה הלבנה במלוא הדרה לתדהמת כל הנוכחים, אשר ברכו על הלבנה ברוב שמחה והתרגשות. "אם כך הוא בגיל צעיר, הרי נועד הוא לגדולות", עבר הרחש בקהל הנוכחים העומדים ומשתאים מול הילד הרך בשנים המחולל ניסים. וציפו כולם לראותו בגדולתו בבוא היום. המנהג במשפחת אביחצירא, היה שבכל לילה מלילות חג הסוכות, היו נערכות סעודות גדולות לכבוד האושפיזין. אצל רבינו הייתה הסעודה הגדולה ביותר זו שנערכה בליל יום טוב שני של סוכות, באושפיזא דיצחק. באחת הסעודות, לאחר שהזמין רבינו את האושפיזין ונטל ידיו לסעודה, אחז את הפת בשתי ידיו, אך לא בירך עליה ולא בצעה. הדבר נמשך דקות ארוכות, כשבת שחוק מרחפת על שפתיו. הנוכחים עקבו אחריו בהשתאות, חלקם ניסו לחפש את מקור הסיבה לחיך הצדיק בין נטילת ידיו לבציעת פתו, שכן ברור היה שאכן מתרחש ברגעים אלו ממש משהו, המונע מהצדיק לבצוע מהלכם. רק לאחר דקות ארוכות הצדיק בצע והחל בסעודה. במהלך הסעודה העז מאן דהו לשאול את רבינו על מה שקרה. נענה רבי יצחק ואמר: "ומה אעשה וראיתי את שבעת האושפיזין הבאים לבקרנו בסוכה, ועל פניהם ארשת שמחה גלויה. לא יכולתי שלא לחיך עמם... ורק כאשר הפסיקו לחיך, יכולתי לבצוע את הפת".
רבינו היה מרבה בשתיית "מאחיה" עוד בצעירותו. אך היו מבני המשפחה, שדאגו משתייתו של הנער הרך, שכן הצדיק התנזר מכל תענוגות העולם הזה והבליו פרט לשתיית משקה זה. והיו חוששים לשלומם ובריאותו. יש לציין, כי שתיית המשקה לא השפיעה עליו כלל. אך מה יעשו, והנער אינו חדל משתייתו: החליטו, כי יסירו את הסולם המביא אל עליית הגג, וכך תימנע אפשרות להעלות אל חדרו את ה'מאחיה'. אישה אחת הייתה גרה בשכנותם של משפחת אביחצירא. היא הייתה מייצרת את ה'מאחיה', ושם טוב יצא לפניה. ביום מן הימים החל נפגם טעמו של המאחיה ללא כל סיבה ואנשים חדלו לרכוש את המשקה. בראותה כן, קיבלה על עצמה האישה לנדב כד משקה לרבי יצחק אבוחצירא, שהיה ידוע בשתיית המשקה. אך מה תעשה, ואין גישה לעלית הגג? חשבה ומצאה פיתרון, היא העבירה לו דרך חלונה, שהיה סמוך לחלוננו כד מלא ב'מאחיה'. אמר לה הצדיק: "אם תרצי, שישבו טעמו הטוב של המאחיה, שלחי לי כל יום כד". וכך מדי יום ביומו היה משאיר את הכד הריק של היום הקודם, והיה נוטל כד חדש, שבו המשקה המבוקש. ואכן טעמו של המאחיה חזר כתיקונו, וגם משאלתו של הצדיק, לשתות כל יום 'מאחיה' ולייחד תיקונים התמלאה. רק לאחר זמן התגלה הדבר לבני המשפחה הנדהמים, ומכאן הבינו, כי יד' בדבר ולא מנעוהו עוד מכך. וביאר פעם הבבא ס אלי את מנהג משפחתם בשתיית ה'מאחיה', כי "ערק" ראשי תיבות- קיבל ריינת עימך, ועל ידי שתייתו מיחדים ייחודים גדולים וקדושים ומחברים את השכינה הקדושה עם הקב"ה, ולכן הם הרבו בכך.

בס"ד

'דעת זקנים' הינו יקב בוטיק המייצר יין ברמה הגבוהה ביותר מענבים מובחרים ביותר מכל אזורי הסלתא שבארץ ישראל. היין מתיישן בחביות עץ אלון צרפתי משובחות, ומאופיין בטעמים ארומתיים מתקתקים, גוף מלא ומאוזן וסיומת חלקה ונעימה להפליא.
ייחודיות היקב היא שהיין נעשה בו בקדושה כמפורש בזוהר הקדוש (שמיני מ).
שכל השפע הנמשך לאדם ולעולם תלוי באופן עשיית היין.

אז איך אנחנו מכינים יין בקדושה?

קודם כל היין נעשה רק ע"י אברכים יר"ש | כל האברכים טובלים במקוה טהרה לפני העבודה ביקב | אף אדם לא נכנס ליקב מלבד העובדים בו | היין נעשה לשם מצוות קידוש, הבדלה, עונג שבת וי"ט, ארבע כוסות, פורים, ברית מילה, חופה וקידושין כמבואר בהקדמת הגר"א לתיקוני הזוהר | גוי לא ראה את היין כחומרת השלייה הקדוש והבן איש חי | מעשר ראשון חולק ללויים בפועל | לא מבושל | בקבוק חדש ללא חשש חילול שבת | ברכתו 'הגפן' אף לדעת הרמב"ם.

כי הקדושה עושה את שלה, מספיק רק לטעום כדי להבין...

להזמנות: **ירושלים / בית שמש: 0527-692603** **בני ברק: 050-3337360**
ביתר עלית: **055-9535595** **חיפה: 0527-654417**

גא לא לקרוא בשעת התפילה

בס"ד

דעת זקנים

רוצה לענג את השבת בין הכי מהודר שיש?

רוצה להפתיע את כולם ב'שבע ברכות'?

בהשגחת הבר"ן
הירושלמי
העדה החרדית

העלון טעון גביזה